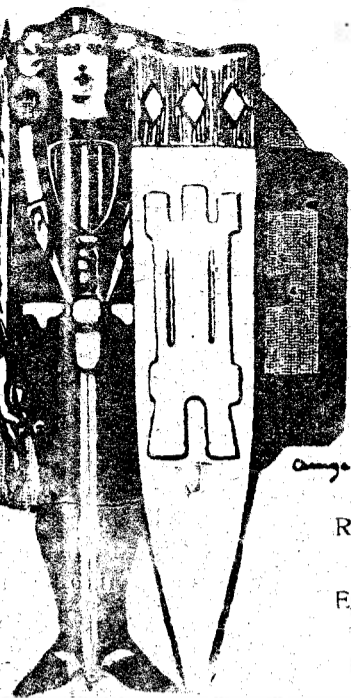

BALLAROSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesós (or)

ANUNCIS: ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva i responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Dret foral de Catalunya UN AGRAVI

No sòls l' Ajuntament de Barcelona i, en aquets moments, la majoria dels Ajuntaments de Catalunya, són els que han protestat de l' atentat fet al nostre Dret pel Tribunal Suprem, sino que és la Mancomunitat de Catalunya la que s' fa seva la petició de que sigui degudament reparat l'agravi que s' ha inferit a la nostra terra i que siguin sostrets els territoris catalans a la jurisdicció del Suprem: Són les Diputacions de Lleyda, Tarragona i Girona les que, amb la de Barcelona, en protesten irades. Són tots els Diputats catalans, des dels de la "Unión Monárquica" als d'esquerra els que surten, amb els nostres, en defensa del Dret de la nostra terra. Són la gent del camp i la gent de ciutat, els que clamen pel respecte al nostre Dret legalment instituit.

Els representants de totes les

regions forals: Catalunya, Aragó, Mallorca, Galícia, Navarra, Guipúzcoa i Bizcaia, són els que sotscriuen una proposició demanant "que en tots els territoris on subsisteix el dret foral el conseruin amb tota integritat sense que sofreixi alteracions el seu regisme escrit o consuetudinari, i que mentre estant es procedeixi a la ràpida aprovació dels Apèndixs del Dret foral, s' adoptin aquelles mides indispensables per a evitar que per mitjà de la jurisprudència se alteri el regisme jurídic foral, que sòls per la Constitució, les Cortis i el Rei pod ésser modificat".

Amb aquestes armes i bagatges es disposa Catalunya i es disposen les regions de regisme jurídic especial a sortir al pas dels atentadors dels sacratíssims drets ont han florit les colectivitats i s' han format les families.

R.

D' indústria pecuària

L' engreix dels porcs

El porc és un animal essencialment comestible i suministra una gran part de l' alimentació a les poblacions rurals, i per lo tant convindria explotar-lo d' una manera més racional de com se fa en aquesta comarca.

Es l' animal de desenvollop més ràpid, entre els domèstics, i el que transforma més aviat els productes de ses funcions econòmiques carn i greix, les matèries primes de la seva alimentació.

Els zootecnistes han subdividit l' engreix dels porcs en tres períodes, de variable duració, atenint-se a la precocitat dels animals,

a la naturalesa dels aliments i a la composició de les racions.

En el primer període deuràn donarse aliments de poca concentració, fins que comenci a disminuir la gana; en el segon, la quantitat d' aliment serà igual que en el primer, però de més potència nutritiva; i el tercer, caracteritzat per engreixarse l' animal i perque ja perd la gana, els aliments seràn de més forta concentració que ls anteriors.

Per ésser el porc un animal polífac, utilitza tota classe d' aliments, tant els d' origen animal com de vegetal; poguent-li donar tubèrculs cuýts, els residus de la fabricació de la cervesa, el de les destileries, el de les fecularies i

lleteries, en la quantitat de 6 kilos i barrejats amb ordi i moresc.

Es convenient que al final del engreix es dongui al porc aglans o moresc, puig aquestos grans donen a les carns sabor i aspecte immillorables, lo que facilita la seva expendició en el mercat.

Es de gran utilitat pesar el porc cada deu dies per a sapiguer el augment de pes que adquireix.

Un porc de bona rassa, de gran potència digestiva i alimentat amb màxima intensitat, pod guanyar siscents grams de pes diaris.

La duració de l' engreix es calcula, terme mitg, de tres mesos; el rendiment, d' un vuytanta per cent de pes net, sense comptar les despulles; i el capital que s' hi emplea, un dotze per cent.

No obstant, la explotació de aquest bestia sòls convé ferla quan se disposi d' aliments a baix preu.

JOAQUIM FOLC,
 Veterinari.

Centre Excursionista SITGES

Aquesta entitat ens comunica que té en projecte les excursions que a continuació es detallen:

Dia 26 de Abril: A la Cova dels Congres, La Trinitat, Vallcarca i La Falconera.

Dies 1 i 2 de Maig: A la Costa Brava de Catalunya; Blanes, Santa Cristina, Lloret i Tossa.

Dia 9 de Maig: A Garraf, Caves del Sr. Comte de Güell i Campdessaens.

Dia 16: A Tarrassa i Sant Llorenç de Munt.

Dia 23: A Jafra, La Plana Novella, Avenc de la Ferla, Olesa de Bonesvalls, Olivella i Sant Pere de Ribas.

Dia 30: A la Font del Ferro, Santuari de Brugués i Castell de Aramprunya.

Sessions de l' Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 12

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els dos Tinents, Síndic i senyors Planas Puig, Roca, Serra i Planas Robert.

S'aprova l'acta de la anterior, després de fer-hi constar unes omissions referent a lo que digué En Planas Robert sobre la Comissió d' enllumenat i altres punts de l'acta.

Es llegeix una proposició de l'Alcalde d' acord amb la Junta Municipal de Beneficencia, interessant la formació de expedient per a enagenar les quatre finques urbanes que l'Hospital té en aquesta vila, les unes pel seu estat ruïnós, quina reparació costaria molt i no responen a la venda, i les altres, per tenir-hi part, ademés del Hospital, diferents persones; demanant al Governador permís per que hi accedeixi, pels motius exposats, i vingui l' exemptió de subasta, i quan arribi la venda, que's tingui preferència per a els actuals arrendataris.

En Julià la detalla més minuciosament i afegeix que are s' ha cregut convenient fer-ho d' aquesta manera, ja que molts expedients que s' han fet han resultat costosos i sens cap resultat.

En Durán està d' acord amb la proposta.

En Planas Robert s' extranya d' aquesta proposta, quan en 1917 ja es feu, essent l' expedient a Madrid, i amb el que are's proposa no hi figura la finca de Montmeló, i estant calculada amb la que's feu quan se vengué l' Hospital vell, que estigué llistat en cinc mesos i que tan criticat fou pels senyors que are formen la majoria. Ademés, entén que en l' estat de l' expedient a Madrid, si s' hagués traduït el document al llatí, com demanaren d' allà dalt, prompte viudria autoritzat el primitiu expedient que fa dos anys que va voltant-la.

En Julià manifesta que costa molt de resoldrer aquell expedient a Madrid, i puja molt de gasto; que si a la finca de Montmeló no s' hi ha posat, empró estaràn a la expectativa de l' èxit de la proposició que s' ha llegit avui, essent de aquesta manera més ràpida, per quan no ha d' anar a Madrid l' expedient.

En Julià, Mitjans i Planas Robert sostenen, els primers, que no ha d' anar a Madrid l' expedient de venda del Hospital, i l' últim, que sí, acabant per extranyar-se de que l' expedient de 1917 no s' hagués començat d' aquesta forma, i ademés que se li afegeixi Montmeló.

En Julià contesta que l' Ajuntament té la plena llibertat d' opinar si ha de ferse d' una manera o d' una altra, i respecte a l' agregació de la finca de Montmeló

entén que retardant-ho milloraria dita propietat, en benefici de l'Hospital.

Aprovada per fi aquesta proposta n'és llegida una altra de la pròpia Presidència per que s'concedeixin facultats a la C. de F. per a efectuar tot lo referent a les clavegueres de les Carreteres Nova i Vella, construint-les per administració i assessorada per l'arquitecte municipal.

El seu firmant l'apòia posant de manifest a una pregunta d'En Planas Robert, els inconvenients per a anar a la subasta, degut al constant augment de materials.

En Durán diu que s'fa solidari de tot, i que tots els dictamens que fassi la Comissió referents a l'assumpte, els estudiaran degudament i els portaran a la sanció consistorial.

Es aprovada la proposició amb l'aditament d'En Durán, en el qual En Planas hi està conforme, puig en els afers municipals sempre hi té d'haver la més pura diafanitat.

Es concedeix permís a don Conrad Subirà per a aixecar un edifici a la casa número 26 del carrer de Port-Alegre, i a don Agustí Mestres Cros per a fer-ne un altre al carrer de Joan Tarrida.

S'aproven els comptes del Cementiri, del quart trimestre econòmic, que queden sobre la taula.

Es llegeix una comunicació del Governador Civil de la província, sobre el recurs interposat per En Planas Robert contra la llista de compromissaris, en que d'acord amb els articles 25 i 26 de la Llei Electoral de Senadors revoca l'acord de l'Ajuntament en que s'aproven dites llistes.

En Julià diu que considera aquest falló extraordinàriament illegal, proposant l'apel·lació del mateix al Contenciós-Administratiu, ja que la Comissió provincial vol ésser més papista que'l Papa.

En Planas Robert demana que consti la paraula «illegal» dita per l'Alcalde, i s'oposa al acord que s'preté.

En Julià amplia la paraula «illegal» en el sentit de que ho és no sols per la Llei, sino per haver-se tramitat fora de temps.

En Planas Robert diu que an ell no se li comunicà l'acord que recaigué, com era un deber de l'Alcalde, emprò que'l d'are li tindrà de comunicar per que aixís ho manen en l'ofici.

En Durán diu que com que's tracta d'una qüestió política, i la llista és votada pels regidors socialistes del bienni anterior, ells la votaran.

En Planas Robert protesta de lo dit per En Durán, ja que no's tracta d'una qüestió política, sino d'una qüestió de Dret, ja que l'Alcalde ha confeccionat una llista d'una manera com en cap altre població s'ha fet, i que si s'hagués posat a un representant de cada raó social, per més que no és tampoc legal, ell no hauria dit res, ja que en altres anys s'havia consentit, però qu'és inadmissible com s'és fet.

En Martín diu qu'ells votaran la proposta per que ho feren els seus companys, pero si are s'hagués de fer no ho farien, per que entenen, segons el seu credo polític, que'l Senat és una institució reaccionària, ja que no s'elegeix pel vot popular.

A lo que En Planas Robert li objecta que ell tampoc n'és de partidari de la subsistència del Senat tal com are està constituït; però com sigui que hem de atendre a una llei respecte a la seva constitució, per ella forçosament tenim de regirnos.

Se aprova lo determinat per l'Alcalde, amb el vot d'En Planas en contra.

Queda enterat el Consistori de que la recaudació per Consums durant el mes de Març puja a 4.187'56 pessetès.

A proposta de l'interessat, se acorda donar de baixa com a veí a D. Guillem Alguer Herrera.

Es concedeix permís a D. Tomás Matas Llopis per a construir un «garage» a la cantonada dels carrers de Espalter i Sant Josep.

En Martín s'ocupa de la qüestió del joc, que és escandalós en gran manera. Adverteix que si fos una societat rica ont se jugués i rics els que juguessin, res ne diria; però no és pas aixís, sino ben al contrari. Diu que hi ha establiments ont el joc comença a les nou del vespre i no acaba fins a les sis del matí. Diu que espera l'apoy de l'Alcalde i dels regidors per a acabar-ho, i en cas contrari ho denunciaran a la minoria socialista del Congrés per a que aquells Diputats se n'ocupin.

L'Alcalde manifesta que avans de fer res i per a buscarhi una solució cridarà a una reunió privada a tots els regidors.

En Durán ratifica lo dit per En Martín defensant a l'Alcalde, dient qu'ell no vol que juguin, però que'ls cafeters burllen la bona fe d'ell. (Santa ignoscència!) Confessa que si es jugava a la «Casa del Pueblo», are no's juga, i explica el que ell enten per diferència de vila a ciutat, que jugant els obrers queden arruinats, i que ells volen per a Sitges cultura, expansió, esbarjo i tranquil·litat. (Pero, home, ¿i els bons aliments? Com se coneix que van massa cars!)

El mateix Durán diu que acostumat-se en la sessió inaugural de l'Ajuntament fer unes declaracions, no havent-les fetes ell aquell dia, ho farà avui, i manifesta qu'ell se ratifica en el manifest electoral que presentà al partit, que no son de la part governamental, sino de Sitges i treballadors, que no volen que'ls catalanistes els considerin retrògades, ja que si ells a voltes van junts, és per que entenen que ho fan be, ja que Sitges millora. Enten que s'ha d'anar al descobriment de la riquesa oculta i recaudar més diners per a augmentar els sous dels emplejats i dels serenos, en quina cosa hi han de tenir interès tots els regidors, dient que si'l qu'és recauda pels serenos no n'hi ha prou per a sostenir-los a tots, se'n suprimeixi algun.

En Planas Robert manifesta que ells no s'han oposat ni han fet cap obra de obstrucció, pero si s'extranya que la minoria socialista votés coses completament ilegals, com els fets ho han demostrat, ja que entenen que hi han altres medis legals: per a conseguir augmentar els ingressos; emprò, com no té la minoria socialista la responsabilitat del maudo, no és ella el qui l'ha de buscar, i que les declaracions d'En Durán no s'han de tenir en consideració, per quan obren com una perfecta majoria governamental i ha votat coses lligades amb aquella majoria i que fins anaven contra el credo del partit, demostrant-ho amb proves are mateix, votant una cosa completament illegal i sens estudiar-la ni enterar-se de part de qui estava la raó.

En Durán contesta qu'ells ho han llegit a la premsa local (quina, Joanet, la reaccionària? Aixó no fa per tú) de la oposició de la minoria a tot el que éren ingressos, i en canvi volien que s'augmentessin els gastos.

Li replica En Planas que ells s'han oposat a tots els ingressos ilegals, com els fets ho han demostrat, entenen que n'hi han d'altres de legals per a recabarlos i que la minoria socialista votà contra l'augment de sous dels emplejats, cosa inexplicable, puig s'haurien pogut tro-

bar recursos perfectament legals per a atendre a les justes necessitats dels servidors del Municipi.

En Mitjans manifesta que ha de fer unes aclaracions generals: que la minoria nacionalista ha vingut fent feina de oposició i no de fiscalització, citant el cas del arbitri «beneficis del veraneo», qu'ells el cregueren molt legal, i En Planas s'hi oposà amb els seus; que han fet més oposició sistemàtica apolats pel ca, ciquisme que impera a la Diputació, que si no's porta el sagell de la Lliga no se atén; que a Madrid, degut an aquest caciquisme, s'aprovà el recurs contra el «veraneo». Diu qu'és molt cómodo demanar augment de sous, pero com que no tenen cap responsabilitat legal, per aixó ho diu; retreu que les minories anteriors no han volgut cooperar an la confecció dels Presupostos, exposant el seu criteri; que ell quan era minoria exposava les coses davant el públic i que la minoria nacionalista no'l vol exposar, i que aixó no és noble; ni patriòtic, ni sitgetà; essent censurable aquest procedir i molt cómodo el dir les coses.

En Planas Robert, davant d'aquesta catilnària plena d'embuts i capellans i dita amb el cap cot, per que l'altre se l'escoltava amb grat somriure, diu que nega autoritat al senyor Mitjans per a donar-li lliçons de noblesa, i li recorda que quan era regidor de minoria l'oposició que feia a coses completament legals, i com de lo altre ja ho ha dit anteriorment, no té que dir res més.

En Durán diu que aixó, en lloc de armonia, serà una contradicció i un antagonisme, demanant que no's retreguin coses passades, i que'ls socialistes s'uniran amb tots sempre que's tracti de defensar als desheretats.

En Planas li diu que si seguïssin per aquest camí és ben segur que'ns trobariem més aviat amb En Durán que amb els ideals d'En Mitjans.

En Mitjans; enfutismat, contesta amb molts embuts i textualment diu que «els de la minoria nacionalista tenen la pell de moltó i els ossos de lleó (¡¡¡oooh!!!), però que saben dorar la píldora (ay, sí!) i després l'ensorren fin els maneg». Es dir que hi há maneg...ada, ensorr...ada i, sobre tot, ens...arropada.

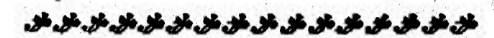
L'Alcalde agraeix la cooperació que ha trovat en els «socialistes» i recomana als nacionalistes que cambiïn e's procediments que han empleat fins are; parla de l'arbitri «beneficis del veraneo», el recurs contra el qual califica d'extemporani, fent pagar la culpa de la seva resolució favorable, an En Ventosa i Calvell, que diu que va recomanarlo al Ministeri i li va portar a despit de la seva R. O. sobre les Hisendes locals. Diu que tots els que formen aquest Ajuntament han de tenir els seus ideals posats en Sitges i donar la sensació de que fan bona feyna; que no s'han de fer discursos ni rebatre administracions anteriors i no estar pendants de si hi há aquest o aquell recurs, sino fer feyna positivament administrativa.

En Planas Robert contesta que consultant el llibre d'actes es trovaria desacord entre l'actuació de la minoria nacionalista i lo expressat per l'Alcalde, ja que sempre s'ha ajustat a la defensa del dret i de la justícia, i protesta de que's fassi servir el patriotisme d'arbitri per a tapar els desacerts i capritxos de l'Alcalde, contraris a tot dret i a tota raó, a l'anar contra els quals resulta que pels «convulsionistes» és anar contra els interessos de Sitges, quan precisament aixó és defensar-los. Ademés, entén que lo que li ha dit En Mitjans, del lleó, del moltó i d'un bé negre; és a l'Alcalde a qui deu aplicar-ho.

Allavores En Mitjans li diu que s'apliqui que és un «puño filipino».

En Julià manifesta que ell sempre ha demostrat ésser un gran conciliador i molt condescendent.

Per fi, En Planas declara que mentres uns i altres no cambiïn de conducta, els de la minoria nacionalista també persistiran en la seva. I s'aixeca la sessió.

Noves varies

Procedent de la República de Cuba, ont ha passat una bona temporada, en el trasatlàntic «Claudio López» dijous va arribar a Barcelona l'apreciada compatricia Na Manelà Amell Llopis, qui ve molt satisfeta de la seva estada en aquell fèrtil país. Siá benvinguda.

En atenta circular, nostres amics els Srs. D. Josep Carbonell Mascaró i don Antón Martí Escala, ens asseben tenen que el dia 7 del corrent i davant del notari de aquesta vila de Sitges D. Josep M. Gómez de León es constituïren en societat mercantil colectiva per a dedicarse a la fabricació de calçat en la seva casa núm. 3 del carrer de Tacó.

Se anuncia la visita de la societat coral «La Lira», de Sant Cugat del Vallés, composta de uns 50 individus que s'hostatjarán a l'«Hotel Sitges».

Ha mort a Barcelona la respectable senyora mare de nostre distingit amic l'ex-diputat provincial per aquest Districte i actual Primer tinent Alcalde de la capital de Catalunya, D. Enric Maynés Gaspar, a qui, com als seus demés parents, expressem nostr condol.

Aquesta tarde ha tingut lloc l'inauguració de l'«Apotecaria Sitgetana», de la que és propietari el farmacètic compatrici nostre D. Rafel Font Tarraibas.

Se anuncia per al dia 19 del prop vinent mes de Maig, en la Reial Basílica de la Mercè, de la ciutat comtal, la celebració de la boda de nostre estimat amic i company el compatrici En Salvador Soler Forment amb la gentil senyoreta Maria de Casacuberta Porta.

Dijous s'embarcaren en el port de Barcelona a bordo del trasatlàntic «Infanta Isabel», els apreciats compatricis D. Josep A. Servet i D. Josep Comas, que's dirigeixen a La Maya, i D. Margarida Bertrán Batet, de Ríos, i fills, que retornen a Guantánamo.

S'assegura que visitaran la nostra vila SS. AA. RR. els Infants d'Espanya rescentment arribats a Catalunya. No's confirma oficialment, per are.

Ha mort a Mèxic D. Lluís Viana Laplana, pare polític de nostre compatrici resident en aquella República D. Antón Mirabent Mirabent, a qui amb tal motiu transmetem el nostre pesam.

Sastreria INGLESA

Casa acreditada de Barcelona pel bon tall i esmerada confecció Secció especial per a SENYORES.

Ultims models de París. Representant a SITGES: F. Vilà; Bonaire, 6